

MANIFESTO

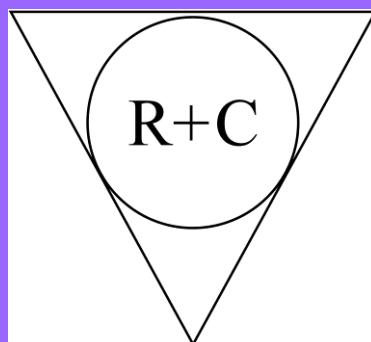
Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis 1614-2014

Salutem Punctis Trianguli !

In 1614 traden de Rozekruisers uit de anonimiteit door de publicatie van de *'Fama Fraternitatis'*. Vier eeuwen later nodigen wij, de gedeputeerden van de Opperste Raad van de Aloude Mystieke Orde Rosae Crucis, mannen en vrouwen van goede wil uit om met ons te werken aan de verzoening van de mensheid met zichzelf, de natuur en het Goddelijke. Daarom plaatsen wij deze *'Appellatio'* in het teken van spiritualiteit, humanisme en de bescherming van natuur en milieu...

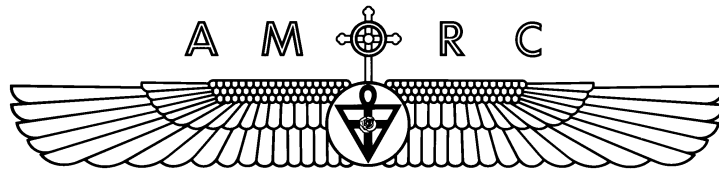
Spiritualiteit

Humanisme

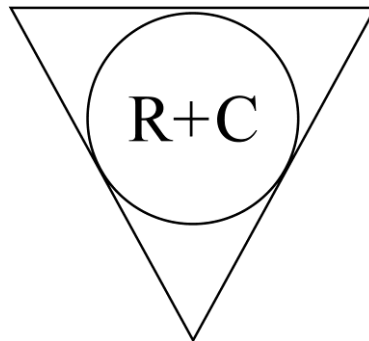
Milieubeheer

Zo moge het zijn !

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

MANIFESTO

Appellatio

Fraternitatis Rosae Crucis

Eerste editie: januari 2014

Alle rechten voorbehouden

MANIFESTO

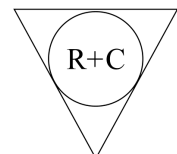
Geachte lezer,

In 1614, vierhonderd jaar geleden, maakte een mysterieuze Broederschap zich bijna gelijktijdig bekend in Duitsland, Frankrijk en Engeland, door een Manifest te publiceren getiteld, *'Fama Fraternitatis Rosae Crucis'*. In die tijd riep de tekst veel reacties op, vooral bij denkers, filosofen en leiders van religieuze stromingen, en meer in het bijzonder de Rooms-Katholieke Kerk. In algemene zin riep dit Manifest op tot een Universele Reformatie, op zowel religieus als politiek, filosofisch, wetenschappelijk en economisch terrein. Volgens historici was de situatie in die tijd in vele Europese landen dermate chaotisch dat men openlijk sprak over een *'Europese crisis'*.

De *'Fama Fraternitatis'* werd gevolgd door twee andere Manifesten: de *'Confessio Fraternitatis'* en de *'Chymische Bruiloft van Christian Rosenkreuz'*, respectievelijk gepubliceerd in 1615 en 1616. De auteurs van deze drie Manifesten gaven aan dat zij in verbinding stonden met de Broederschap van het Rozekruis en behoorden tot een kring van mystici die als de *'Kring van Tübingen'* bekendstond. Zij hielden zich allen gepassioneerd bezig met hermetisme, alchemie en de kabbala. In 1623, dus verscheidene jaren later, maakte deze Broederschap zich andermaal bekend door een mysterieus affiche in de straten van Parijs op de muren aan te plakken: *"Wij, de Gedeputeerden van het Hoogste College van het Rozekruis, verblijven zichtbaar en onzichtbaar in deze stad, bij de gratie van de Allerhoogste ..."*

Het is niet de bedoeling van deze *'Appellatio'* om een uiteenzetting te geven over de geschiedenis van de Rozekruisers en hun leringen. Wij willen er de vierhonderdste verjaardag mee vieren van de publicatie van de *'Fama Fraternitatis'*, het Manifest dat in historisch opzicht de oprichting markeert van de Orde van het Rozekruis. Wij zeggen 'historisch', omdat deze Orde traditioneel haar oorsprong herleidt tot de mysteriescholen van het oude Egypte tijdens de 18e Dynastie. De beroemde 17e-eeuwse Rozekruiser Michael Maier zegt dan ook in een van zijn boeken: *"Onze wortels zijn Egyptisch en brahmaans; afgeleid van de Mysteriën van Eleusis en Samothrace, van de magiërs van Perzië, en van de pythagoreeërs en de Arabieren."*

Trouw aan onze Traditie publiceerden wij in 2001 een Manifest, getiteld *'Positio Fraternitatis Rosae Crucis'*, waarin wij ons standpunt weergaven met betrekking tot de toestand van de mensheid en in het bijzonder haar voornaamste werkterreinen: economie, politiek, technologie, wetenschap, religie, moraal, kunst, et cetera; en niet te vergeten de natuur en het milieu. Dit Manifest, dat door sommige historici geplaatst wordt in de lijn van de drie voorafgaande, is over de gehele wereld door

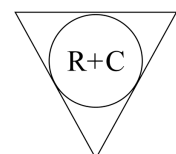

miljoenen mensen gelezen, en heeft voor velen van hen een basis gelegd voor reflectie en meditatie. In sommige landen heeft men studenten geadviseerd het te lezen; in andere is het voor het publiek toegankelijk gemaakt via stedelijke en landelijke bibliotheken; en ook is het door velen op het internet geplaatst.

Vier eeuwen na de *'Fama'* en dertien jaar na de *'Positio'* leek het ons noodzakelijk om nogmaals onze zorg ten opzichte van de mensheid te laten weerklinken. De tijd gaat voort, en de toekomst die op ons afkomt, vormt nog steeds een bron van grote bezorgdheid. De *'crisis'*, zoals die gewoonlijk genoemd wordt, lijkt zich in vele landen stevig te hebben genesteld. Toch zijn wij niet pessimistisch over de toekomst en zien wij geen doemscenario's. In de *'Propheties des Rose-Croix'*, gepubliceerd in december 2011, schreven wij over dit onderwerp: *"Wij zijn optimistisch over de toekomst ... Achter de uiterlijke schijn vormen de roerige tijden waar wij doorheen gaan een 'noodzakelijke overgang'. Hierdoor kan de mensheid zichzelf overstijgen en herboren worden."*

De *'Positio'* was niet bedoeld voor een elite, en ook de *'Appellatio'* is dat niet. Ze is voor alle mensen die de tijd nemen om haar te lezen. Voor sommigen zal ze enigszins alarmerend zijn, voor anderen eerder utopisch. Ze is zeker niet dogmatisch of ideologisch. Wij willen er denkbeelden mee tot uitdrukking brengen die op zich noch nieuw, noch origineel zijn, maar die het, naar onze opvatting, meer dan ooit waard zijn te worden overdacht. Wij willen pleitbezorgers zijn van spiritualiteit, humanisme en de bescherming van natuur en milieu, die in onze ogen voor de mensheid de voorwaarden zijn om op alle vlakken te regenereren en het geluk te vinden waarnaar zij verlangt.

De Opperste Raad van de Rozekruisers Orde AMORC

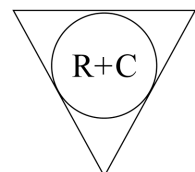
PLEIDOOI VOOR SPIRITUALITEIT

Naar onze opvatting is de crisis die in vele, zo niet alle landen woedt, niet slechts sociaal, economisch en financieel van karakter. Ze is het gevolg van een beschavingscrisis, en dan beschaving in de brede zin van het woord. Anders verwoord kunnen wij zeggen dat het de mensheid is die zich in een crisis bevindt. Maar om wat voor crisis gaat het? Deze vraag hebben wij reeds aangeroerd in de *'Positio'*, maar wij achten het noodzakelijk om hem opnieuw onder de aandacht te brengen. Vanuit onze filosofie en idealen, als Rozekruisers maar ook als burgers, ervaren wij dit als onze plicht. Het mag duidelijk zijn dat het belang dat wij aan spiritualiteit hechten nooit onze interesse voor het materiële heeft verhold, aangezien het ultieme doel van onze zoektocht altijd het verwerven van meesterschap over het leven is geweest.

Wij zijn van mening dat de crisis waarin de mensheid zich bevindt in de kern een spirituele crisis is. Dit heeft ons inziens twee hoofdoorzaken: de belangrijkste religies die verscheidene eeuwen geleden gevestigd werden, beantwoorden voor veel mensen niet langer de existentiële vragen die zij zichzelf momenteel stellen. Vaak worden de leerstellingen en ook de moraal ervan niet meer gezien als van deze tijd, hetgeen verklaart waarom ze in toenemende mate worden losgelaten. Dit alles scheidt een groot spiritueel vacuüm, dat veel mensen niet eens meer proberen op te vullen. Ook is de samenleving in de zogenaamd ontwikkelde landen steeds materialistischer geworden, in die zin dat zij de mensen aanspoort om geluk te zoeken via materieel bezit en een buitensporige consumptie. Door deze trend is de macht van het geld aanzienlijk toegenomen en is het gebruik ervan verworden. Van middel is het doel op zich geworden; iets dat men als zodanig wil bezitten, terwijl het van zichzelf niets is.

Betekent dit, dat de religies van nu geen toekomst hebben? Allereerst willen wij benadrukken dat wij ze respecteren in al het goede dat zij aan hun volgelingen bieden om het geloof dagelijks in praktijk te kunnen brengen. Maar het geweten en de mentaliteit van de mens hebben zich in de loop van de tijd verder ontwikkeld, wat de reden is dat door veel mensen, vooral jongeren, een aantal geloofspunten als verouderd wordt gezien. In onze optiek is het dan ook denkbaar dat de religies mettertijd verdwijnen indien zij hun leringen niet weten te moderniseren of dat mogelijk niet kunnen of willen. Dan zullen alleen de monumenten overblijven die zij in de loop der eeuwen hebben opgericht, evenals de heilige teksten – zoals de Bijbel, de Koran, de Upanishaden, de Tripitaka, et cetera – die met hen verbonden zijn.

Over het onderwerp geldt: als ruilmiddel is het noodzakelijk om in de maatschappij te kunnen leven; wij hebben het nodig om datgene te verwerven wat voor ons welbevinden noodzakelijk is. Maar gaandeweg heeft het een dermate nadruk gekregen dat het bijna alle sectoren van de

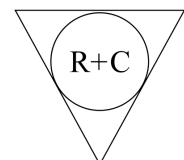
menselijke activiteit vastlegt en bepaalt. Tegenwoordig heeft geld werkelijk een cultstatus bereikt, en vormt als het ware een godsdienst, met waarschijnlijk het grootste aantal volgelingen ter wereld. Helaas offeren wij dagelijks op het altaar daarvan de meest elementaire ethische waarden, zoals eerlijkheid, integriteit, billijkheid, solidariteit, et cetera.

Denk vanwege het bovenstaande niet, dat Rozekruisers voor een *'gelofte van armoede'* zijn, en dat zij geloven dat materiële welvaart onverenigbaar is met spiritualiteit. Sinds de mens op aarde verscheen, heeft hij wegen gezocht om zijn levensomstandigheden te verbeteren en gelukkig te zijn. Het is deel van zijn diepere aard en van het proces dat wij *'evolutie'* noemen. Dit betekent niet, dat het doel van het bestaan ligt in rijkdom vergaren, maar het ligt evenmin in een streven naar armoede. Ook maken de materiële of financiële omstandigheden iemand in menselijk opzicht niet tot een beter persoon of zijn zij een criterium voor spirituele verheffing.

Naar onze opvatting berust het geluk waarnaar de mens meer of minder bewust streeft op een evenwicht tussen het materiële en het spirituele en niet op het uitsluiten van het een of het ander. Daarom betwijfelen wij of iemand die zich uitsluitend aan spiritualiteit wijdt, en zich daarbij de genoegens van het leven ontzegt, gelukkig kan zijn. Maar hetzelfde geldt voor iemand die materiële bezittingen tot de enige basis van zijn welzijn maakt. Dit verklaart waarom veel mensen waarvan gezegd wordt dat zij *'in goeden doen'* zijn, zich soms diep ongelukkig voelen. Wij denken dat zij lijden aan een innerlijke leegte die niet door al het goud van de wereld kan worden opgevuld. Iedereen kent de uitdrukking *'geld maakt niet gelukkig'*, ook al is geld een factor die aan geluk kan bijdragen.

Wanneer wij aannemen dat een mens niet alleen maar een stoffelijk lichaam is, dat in leven wordt gehouden door een hoeveelheid fysisch chemische processen, maar dat hij daarnaast een ziel bezit, dan begrijpen we dat ook die ziel een bepaalde vorm van voedsel nodig heeft. Een niet stoffelijke vorm van voedsel die we kunnen vatten in het begrip *'spiritualiteit'*. Maar wat is spiritualiteit? Wij denken dat spiritualiteit niet beperkt is tot het geloven in God en het behoren tot een religieuze stroming, hoe respectabel dat ook is. Het is eerder het zoeken naar de diepere betekenis van het bestaan en het geleidelijk aan doen ontwaken van het beste in onszelf. Aan deze zoektocht naar betekenis en ontwikkeling ontbreekt het tegenwoordig bij grote groepen mensen, hetgeen mogelijk een verklaring is voor de intens chaotische en wanhopige situatie die al decennia lang in vele delen van de wereld heerst.

Hoeveel mensen hebben tegenwoordig niet het gevoel dat zij in een uitzichtloze situatie zijn beland waarvan zij het eind niet zien, alsof zij zich in een donkere tunnel bevinden. Zij zijn zich er niet van bewust, dat het licht dat zij hopen te zien, slechts uit henzelf kan komen en niet uit een uiterlijke bron. Dit brengt ons terug naar spiritualiteit en de noodzaak om uit te zien naar iets anders dan materialisme als oplossing voor de problemen waarmee de mensheid geconfronteerd wordt. Niet voor iedereen echter is het bestaan van de ziel een

vanzelfsprekendheid. Mogelijk accepteert ook u het bestaan van de ziel niet, wat natuurlijk uw goed recht is. Maar sta ons in dat geval toe om de volgende vragen onder uw aandacht te brengen:

- Wat betekent het als wij spreken over 'de stem van het geweten' en waaraan kunnen we deze toeschrijven?

- Hoe vallen menselijke deugden als goedheid, vrijgevigheid, mededogen en liefde te verklaren?

- Zouden de prachtige kunstwerken, in schilderkunst, beeldhouwkunst, muziek of andere kunstvormen, alleen ontstaan zijn in het denkvermogen van de kunstenaars die ze geschapen hebben?

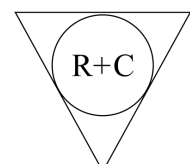
- Wat kan het betekenen, dat miljoenen mannen en vrouwen over de gehele wereld een 'bijna dood ervaring' hebben meegemaakt, waarna zij zich herinnerden wat zij 'zagen' en 'hoorden' in wat gewoonlijk als 'het hiernamaals' wordt aangeduid?

- Wat zou er de oorzaak van kunnen zijn dat zoveel grote denkers en filosofen uit verleden en heden de ziel als een vanzelfsprekend gegeven hebben aanvaard?

Vanuit ons gezichtspunt heeft ieder mens een ziel, wat hem tot een bewust en levend wezen maakt, in staat tot denken en het ervaren van gevoelens. De ziel is de zetel van de menselijke deugden. Wij leven op aarde om ons deze deugden beter bewust te worden, en er uitdrukking aan te geven in onze woorden en daden. Helaas leeft dit besef niet bij alle mensen, wat de aanwezigheid verklaart van intolerantie, zelfzucht, jaloezie, trots en haat, en al hetgeen hieruit voortkomt in termen van onrechtvaardigheid, conflicten, ongelijkheid en lijden. Wij menen dat het spreekwoordelijke kwaad niet het werk van God is of de duivel, doch alleen bestaat bij de afwezigheid van het goede en uitsluitend voortkomt uit het gedrag van de mens.

Maar hoe zit het dan met God? Eeuwenlang zagen gelovigen Hem als een antropomorf wezen dat ergens in de hemel zetelde en toezag op het leven van alle mensen. Verlangend om Hem te behagen en zo zijn gunsten te verwerven, volgden zij de geboden op die, gebaseerd op hun heilige boeken, door de religies naar voren werden gebracht. En zij doen dat nog steeds. Maar is geloven in God en het zich houden aan een geloofsovertuiging waarvan men aanneemt dat die door Hem geïnspireerd is, voldoende om gelukkig te zijn? Als dat zo was, zouden miljarden gelovigen over de gehele wereld, gelukkig zijn. Dit is echter niet het geval, wat betekent dat het geluk dat ieder mens nastreeft, niet slechts bij de religiositeit ligt. Wij denken dat het vooral berust in de spiritualiteit, zoals die hiervoor is gedefinieerd.

Voordat wij u ons begrip van God voorleggen, willen wij laten weten waarom wij van mening zijn dat God bestaat en waarom wij denken dat

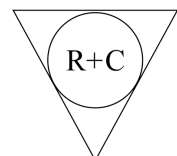
atheïsme – dat op zich alle respect verdient – een oordeelsfout is. Of wij gelovig zijn of niet, we kunnen niet ontkennen dat het universum bestaat. En, rationeel gezien, moet dit het gevolg zijn van een scheppende oorzaak. Het wordt bestuurd door uiterst intelligente wetten die alom bewondering afdwingen. Het is zeer wel mogelijk deze scheppende oorzaak als God aan te duiden en hierin de absolute en onpersoonlijke intelligentie te zien die aan de bron van de schepping ligt. We moeten bedenken dat het universum oorspronkelijk slechts een energiecentrum was ter grootte van een atoom, dat in potentie al de melkwegstelsels, sterren, planeten en hemellichamen bevatte die momenteel bestaan, inclusief de aarde zelf.

De ware vraag die wij onszelf moeten stellen is eigenlijk niet of God wel of niet bestaat, maar in welke mate God invloed heeft op het leven van de mens. Volgens ons is dat afhankelijk van de mate waarin wij de wetten respecteren via welke God zich in het universum, de natuur en de mens zelf manifesteert. Dit veronderstelt dat deze wetten bestudeerd kunnen worden, en dat is waaraan de Rozekruisers zich altijd hebben gewijd. Deze benadering van God en de rol die God in ons bestaan speelt, heeft dus veeleer een wetenschappelijke invalshoek dan een religieuze. De Rozekruisers Orde AMORC heeft zich overigens nooit tegenover de wetenschap opgesteld; integendeel zelfs. Een van de afdelingen bijvoorbeeld van de Université Rose-Croix Internationale, een onderzoekscentrum van de AMORC met verschillende Secties, is gewijd aan de natuurwetenschappen.

Meer dan ooit is het nu de tijd om van uitsluitend religiositeit naar spiritualiteit te gaan, hetgeen betekent, dat alleen geloof in God wordt vertaald in kennis van de goddelijke wetten, in de zin van universele wetten, natuurwetten en spirituele wetten. Het welzijn dat wij allen zoeken, ook dat op het stoffelijke vlak, kan gevonden worden in deze kennis en in de wijsheid die eruit voortvloeit. Een oud Rozekruisersadagium zegt: *“De mens moet zich van onwetendheid bevrijden, en van onwetendheid alleen.”* Onwetendheid staat immers aan de basis van het ergste dat een mens zichzelf, anderen en zijn omgeving kan aandoen. Ze is ook de bron van allerlei opvattingen die de mensheid naar beneden halen en haar verhinderen zich ten volle te ontplooien. Belangrijk is, dat we een spiritualistische richting geven aan ons leven, ofwel, *‘laten we niet slechts een levend wezen zijn, maar een levende ziel’*.

Wij hopen dat er een tijd zal aanbreken waarin spiritualiteit, als een zoektocht naar kennis en wijsheid, deel zal uitmaken van ieders leefwijze. Vanaf dat punt zal de politiek één zijn met de filosofie en daarom geïnspireerd worden door *‘liefde voor de wijsheid’*, zoals tijdens het hoogtepunt van de Griekse beschaving. Laten we bedenken dat die beschaving de bakermat was van de moderne democratie en dat de meerderheid van de filosofen, die deze ideeën tot leven wekten, spiritualist was.

*

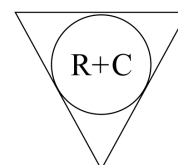
PLEIDOOI VOOR HUMANISME

Het kan zijn dat onze oproep tot spiritualiteit u minder aanspreekt. Wij willen u dan toch vragen uw dagelijks leven in het teken van humanisme te plaatsen. Artikel 10 van de *'Rozekruisersverklaring van de Plichten van de Mens'*, door de AMORC gepubliceerd in september 2005, zegt: *"Ieder mens heeft de plicht om de totale mensheid als zijn familie te beschouwen en zich onder elke omstandigheid en op elke plaats als een wereldburger te gedragen, waarmee hij humanisme tot de grondslag van zijn gedrag en filosofie maakt."* Het mag duidelijk zijn, dat wanneer alle mensen deze plicht jegens elkaar zouden vervullen, het woord *'mensheid'* zijn volle betekenis zou krijgen, zodat het op aarde de levende manifestatie zou zijn van broederschap in zijn meest nobele en universele toepassing. We mogen verwachten dat er dan vrede heerst tussen alle volkeren en naties.

Maar wat betekent het *'humanist'* te zijn? In de eerste plaats houdt het in, dat men alle mensen beschouwt als broeders en zusters en ervan uitgaat dat hetgeen waarin wij verschillen slechts in het uiterlijke ligt. Wij onderschrijven niet de leerstelling volgens welke de gehele mensheid van één oorspronkelijk paar mensen afstamt, volgens het Oude Testament: Adam en Eva. Zowel vanuit ontologisch als wetenschappelijk oogpunt is die aanname ongefundeerd. Wij denken dat de mens zich heeft ontwikkeld vanuit het dierenrijk, dat zelf ook deel is van een zeer lang en langzaam evolutieproces, sinds het voor het eerst op aarde verscheen. In elk geval delen wij mensen allen hetzelfde genoom; en het bloed dat door onze aderen vloeit, is hetzelfde. Meer nog dan een broederschap, wij vormen de mensheid als geheel.

U weet waarschijnlijk dat sommige antropologen naar meerdere rassen verwijzen. Wetenschappers hebben dit onderscheid al verscheidene jaren geleden laten vallen. Zij spreken liever over het globale begrip *'menselijk ras'*. Hopen zij hiermee misschien bij racisten alle argumenten van *'fysiologische'* aard weg te nemen? Dat mag zo zijn, maar het is niet noodzakelijkerwijs racistisch om het bestaan van verscheidene rassen te onderkennen, vooral omdat men niet kan ontkennen dat Europeanen, Aziaten en Afrikanen – allen mensen – zich in morfologisch opzicht van elkaar onderscheiden. Racistisch is, om te denken en te zeggen dat het ene ras – en dan vooral het ras waartoe wijzelf behoren – superieur is aan andere rassen. Voor een waar humanist zijn alle mensen evenzovele cellen van een en hetzelfde lichaam, dat van de mensheid.

Veel mensen zijn geneigd de voorkeur te geven aan hen die tot hetzelfde *'ras'* behoren, dezelfde nationaliteit hebben, dezelfde politieke opvattingen delen of dezelfde religie volgen, omdat zij zich daar gemakkelijk bij voelen en het hun een veilig gevoel geeft. Niettemin is dit geen reden om anderen af te wijzen of, erger nog, te haten. Een humanist die deze naam waardig is, respecteert alle verschillen, vooropgesteld natuurlijk dat ze niet elkaars waardigheid of

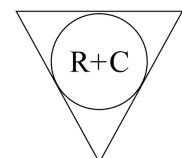
integriteit aantasten. Met andere woorden, een humanist toont tolerantie en gedraagt zich niet alsof hij superieur is of zich dat voelt. Helaas is intolerantie, in al haar vormen, een van de meeste voorkomende zwakheden, hetgeen verklaart waarom er tussen mensen zoveel conflicten zijn.

Met betrekking tot het thema tolerantie wijzen wij op het motto van de AMORC dat luidt: *‘De grootst mogelijke tolerantie binnen de meest strikte onafhankelijkheid’*. Dit verklaart waarom wij onder meer christenen, joden en moslims in onze gelederen hebben, samen met mensen die niet met een religie verbonden zijn. Bovendien heeft onze Orde altijd bestaan uit mannen en vrouwen van alle sociale klassen en met uiteenlopende politieke visies. Wanneer de Rozekruisers, ondanks hun tegenstellingen, onderling goede banden onderhouden en in staat zijn elkaar respect te betonen, zou dan niet de hele mensheid daartoe in staat zijn?

U bent waarschijnlijk bekend met Jezus’ aansporing: *“Heb elkander lief!”* Hij lichtte dit toe door te zeggen, *dat wij anderen niet moeten aandoen wat wij niet willen dat zij ons aandoen*. Of wij nu gelovig zijn of niet, en in het eerste geval los van de religie die wij volgen, wij kunnen niet ontkennen dat deze aansporing op zichzelf het ideale gedrag samenvat dat ieder mens zich in zijn relaties met anderen eigen zou moeten maken. En al staat het ons vrij om in Jezus noch een spiritueel meester, noch een messias te zien, noch de verlosser die in het christendom vereerd wordt, toch zal ieder van ons moeten erkennen dat Hij op zijn minst een humanist bij uitstek was, en dat hij door solidariteit en vrede te bepleiten, in zijn tijd een vergaande omwenteling heeft teweeggebracht. Hij wekte de mensen zelfs op om hun vijanden lief te hebben.

De huidige maatschappij is te individualistisch, in die zin, dat het een ‘ieder voor zich’ cultuur is geworden. Door de gecombineerde gevolgen van het materialisme en de sociale en economische crisis waarmee de wereld al verscheidene jaren kampt, hebben steeds meer mensen de neiging om alleen aan hun persoonlijk welzijn te denken, en onverschillig te zijn jegens dat van anderen. Een dergelijke houding vervreemdt burgers van elkaar en draagt bij aan het ontmenselijken van de samenleving. Hierbij komt nog het feit dat de moderne communicatiemiddelen vaak in de plaats zijn gekomen van persoonlijk contact. Veelal wordt niet langer de tijd genomen om met naaste familieleden of burens te praten, terwijl men er prat op gaat veel (virtuele) vrienden te hebben via het een of ander sociaal netwerk. Wat een paradox! Laten we niet vergeten om met anderen persoonlijk contact te maken, van hart tot hart, zo niet van ziel tot ziel.

In de *‘Positio’* staat: *“In feite zien wij dat de kloof tussen de rijkste en de armste landen steeds dieper wordt. Hetzelfde verschijnsel kan men ook tussen de meest en de minst bedeelden van ieder land waarnemen.”* Een humanist kan daar geen vrede mee hebben, met name niet omdat armoede en ellende geen noodlottigheid zijn, maar het gevolg van slecht beheer van de natuurlijke hulpbronnen en de producten van de plaatselijke, regionale, nationale en internationale

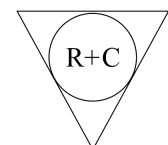
economie. Armoede en ellende zijn dus grotendeels terug te voeren op menselijk egoïsme en gebrek aan solidariteit. En toch hangt het overleven van de mens, ongeacht of wij ons dit realiseren of niet, meer dan ooit af van ons vermogen om te delen en samen te werken. Dit geldt voor burgers van één land, maar ook voor landen onderling. In mystieke termen zouden wij kunnen zeggen, dat als gevolg van de globalisering het karma van mensen en landen op zo'n manier met elkaar verbonden is, dat op termijn geen enkel land kan bestaan zonder zich iets gelegen te laten liggen aan hen die nog steeds leven in armoede en gebrek.

Wij verwezen zojuist naar de globalisering. We denken dat deze onomkeerbaar is, en dat het daarom zinloos is om ons ertegen te verzetten. Sinds de mens op aarde verscheen, heeft hij in toenemende mate zijn actieradius en contacten uitgebreid. Eerst van de ene groep naar de andere, toen van dorp naar dorp, van stad naar stad, van land naar land en tenslotte van het ene continent naar het andere. Met de ontwikkeling van transport en communicatie is de wereld één land geworden. Dit is een natuurlijke evolutie waarover we ons zouden moeten verheugen, want het brengt begrip en vrede onder de volkeren. Maar dit proces staat pas aan het begin, en stuit op de verscheidenheid aan culturen, mentaliteiten en economische en politieke systemen, zodat de ongelijkheid nog steeds wordt versterkt. Daarom menen wij dat het nodig is de globalisering te versnellen en haar een humanistische richting mee te geven, zodat ze ten goede komt aan ieders welzijn.

Een andere barrière voor het humanisme, zoals de Rozekruisers zich dat voorstellen en waarop zij hopen, is het gevolg van mechanisatie en digitalisering van de industriële processen. Terwijl dit was bedoeld om de mens bij zijn lastigste en moeilijkste taken te helpen, is hij veelal erdoor vervangen om redenen van doelmatigheid en winst. Deze mechanisatie en digitalisering van de samenleving heeft daarmee niet alleen de mens meer buiten spel gezet, maar ook het sociale probleem van de werkloosheid vergroot. Daarom is het dringend nodig dat de mens, in de sectoren waarin dat mogelijk is, opnieuw zijn plaats inneemt en dat we afstand nemen van het materialistische dogma, *'tijd is geld'*.

Mensen zijn meer dan broeders en zusters; zij zijn ook zielsverwanten die uit dezelfde spirituele bron voortkomen, namelijk de Universele Ziel. Het intrinsieke verschil tussen hen bestaat slechts uit hun niveau van innerlijke evolutie, ofwel, de graad van bewustzijn omtrent hun eigen, goddelijke aard. Wij omarmen het uitgangspunt dat ieder mens net zo vaak reïncarneert als nodig is om dit bewustzijnsniveau te realiseren, en de staat van wijsheid te bereiken die wij op aarde tot uitdrukking kunnen brengen. Wanneer u dit beginsel, of liever gezegd, deze wet, aanvaardt, zult u begrijpen dat de verschillen die tussen mensen bestaan in termen van volwassenheid, geestelijke diepgang, verantwoordelijkheidsgevoel en humanisme, voornamelijk zijn toe te schrijven aan het feit dat sommige mensen in meer incarnaties hebben geleefd dan andere. Vanuit dit gezichtspunt is geen enkel mens superieur aan een ander.

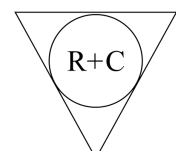
Wie niet in God gelooft, zal als humanist zijn vertrouwen stellen in de mens en in diens vermogen om zichzelf zo te 'verheffen', dat hij zijn betere

kant laat zien. Wanneer wij terugkijken op de geschiedenis van de mensheid en op haar huidige situatie, zouden wij het gevoel kunnen krijgen dat mensen in wezen individualistisch zijn, en ertoe voorbestemd om elkaar te benadelen door hun zwakheden en tekortkomingen. Maar los van de uiterlijke schijn moeten wij aannemen dat zij zijn geëvolueerd in termen van bewustzijn. Over de gehele wereld immers komen steeds meer mensen op tegen onrechtvaardigheid en ongelijkheid; zij demonstreren tegen oorlogen en verzetten zich tegen de verschillende totalitaire regimes; er klinkt een roep voor vrede en voor meer solidariteit; men helpt de allerarmsten en toont betrokkenheid bij natuur en milieu. Dit gebeurt volgens ons omdat ieder mens, onder invloed van de ziel, naar het goede, het schone en het ware verlangt, zoals Plato ooit zei. Het is aan ons om ons dat bewust te worden en dienovereenkomstig te handelen.

In de loop van de geschiedenis hebben mensen steeds het vermogen getoond om buitengewone dingen te bewerkstelligen, zodra zij een beroep deden op de edelste en vindingrijkste kant van hun aard. Zij hebben laten zien, zowel op het gebied van architectuur als van technologie, literatuur, wetenschappen, kunsten, en menselijke verhoudingen, dat zij intelligentie, creativiteit, en een gevoel voor solidariteit en broederlijkheid bezitten. Dit is op zich een troostrijke gedachte, omdat het bevestigt dat de mens geneigd is tot het goede, en tot het werken aan het geluk van allen. Juist hierin ligt de reden om humanist te zijn en vertrouwen te hebben in de mens.

*

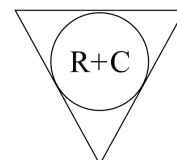
PLEIDOOI VOOR DE BESCHERMING VAN NATUUR EN MILIEU

Naar onze mening kan men geen humanist zijn, als men niet ook aandacht heeft voor de bescherming van natuur en milieu. Hoe kunnen wij geluk voor alle mensen wensen als wij ons niet bekommeren om het behoud van de planeet waarop zij leven? We weten dat de planeet in gevaar verkeert en dat de mensheid hier in belangrijke mate verantwoordelijk voor is, gezien de verschillende soorten vervuiling, de vernietiging van ecosystemen, de buitensporige ontbossing, de uitroeiing van diersoorten, et cetera. Een groot aantal wetenschappers meent dat de menselijke activiteit, en met name de uitstoot van broeikasgassen, verantwoordelijk is voor de toename van de wereldwijde opwarming van de aarde. Ook leggen zij een verband tussen deze opwarming en de toename van stormen en allerlei soorten natuurrampen, met hun verliezen aan mensenlevens en materiële verwoestingen. Het is duidelijk, dat er op korte termijn op wereldschaal iets moet gebeuren om een eind te maken aan de schade die wij onze planeet toebrengen, omdat zij anders voor miljarden mensen onbewoonbaar zal worden en uiteindelijk misschien zelfs voor de mensheid als geheel.

In oude beschavingen beschouwde men de aarde als de Moeder van alle levende wezens aan wie een Moeder-Aardecultus werd gewijd. Tegenwoordig hebben alleen de zeer oude volkeren, zoals de Australische Aboriginals, de Indianen van de Amazone en de Afrikaanse Pygmeëën deze geesteshouding bewaard. De moderne mens ziet de aarde alleen nog als een bron van winst en hij buit haar uit tot zo ver voorbij het redelijke dat het ten koste van haar gezondheid gaat. Wij gebruiken de term *'gezondheid'* in relatie tot onze planeet, omdat het voor ons overduidelijk is dat zij een levend en bewust wezen is. Denk alleen al aan de levenskrachten die zij ons in de natuur toont, de intelligentie die zij via de diverse rijken tot uitdrukking brengt en niet te vergeten al het schoons dat zij te bieden heeft. Iedereen zou haar als een meesterstuk van de schepping kunnen beschouwen.

Volgens wetenschappers ontstond de aarde ongeveer vierenhalf miljard jaar geleden, het leven verscheen ongeveer vier miljard jaar geleden en de mens ongeveer drie miljoen jaar geleden. Maar in minder dan een eeuw hebben wij de aarde zoveel aangedaan, dat haar bestaan en dat van de mens zelf dermate bedreigd wordt dat haar toestand aanleiding is voor internationale topontmoetingen. Helaas blijven deze ontmoetingen vaak theoretisch en komen ze met beslissingen waarin iedereen zich dan wel kan vinden, maar die verre van voldoende zijn om de situatie te veranderen.

Verlangend om een bijdrage te leveren aan de bewustzijnsontwikkeling op het gebied van natuur en milieu publiceerde de Rozekruisers Orde AMORC in 2012 een *'pleidooi voor een spiritueel beheer van natuur en milieu'*. Dit pleidooi werd tijdens de klimaatconferentie in Rio de Janeiro voorgelezen in de Braziliaanse Senaat. In verschillende landen hebben soortgelijke conferenties

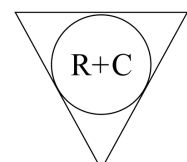
plaatsgevonden, maar wat daar werd besloten, blijft in het licht van de situatie beneden peil en een bron van strijd voor wat betreft de socio-economische belangen van de deelnemende partijen.

Een groot deel van de ontwikkelde landen, met inbegrip van de rijkste in de wereld, zijn zo rijk geworden door economie voorrang te geven, ten koste van natuur- en milieubeheer. Wanneer de ontwikkelingslanden hetzelfde economische model volgen van overproductie en buitensporige consumptie ligt het voor de hand dat de milieuproblemen in de wereld zullen toenemen en zelfs dramatisch verergeren. Helaas is dit de richting die een aantal van deze opkomende economieën tegenwoordig kiezen. En gezien het voorbeeld dat wordt gegeven, is ze dat niet kwalijk te nemen. Wij kunnen alleen maar hopen dat ze dit model, ondanks alles, zullen loslaten en het vervangen door een systeem dat economie en bescherming van natuur en milieu met elkaar verbindt. Dit zou een grote en nuttige les zijn voor de gehele mensheid.

Rozekruisers zijn geen dromers die zich uitsluitend bezighouden met de spirituele kant van het bestaan. Het zijn inderdaad mystici, in de etymologische zin van het woord: mannen en vrouwen die in de studie van de mysteriën van het leven zijn geïnteresseerd. Maar wij weten dat wij het paradijs, door de religies veelal in het hiernamaals gesitueerd, hier op aarde moeten vestigen. De mensen moeten volgens ons dus leren, hoe zij de natuurlijke hulpbronnen en de producten die daaruit voortkomen met wijsheid kunnen beheren. Daarom is het van belang ervoor te zorgen, dat de economie op alle niveaus en in al haar aspecten op rechtvaardige wijze aan alle burgers van deze wereld ten goede komt, met respect voor de menselijke waardigheid en de natuur.

Wat zou de mensen ertoe kunnen brengen een milieuvriendelijke economie te ontwikkelen? De angst het slachtoffer te worden van globale opwarming en van de natuurrampen die men daarmee associeert? Waarschijnlijk niet, want de gemiddelde mens heeft de neiging om te denken dat rampen alleen anderen overkomen. Zolang hij niet persoonlijk wordt getroffen en er niet onder lijdt, zal hij hooguit sympathie voelen voor de slachtoffers en eventueel aan een goed doel ten gunste van hen bijdragen. Hij gaat door met leven, in de hoop van dit soort catastrofes gevrijwaard te blijven. Hoe lang moeten wij nog wachten voordat men, en vooral de ontwikkelde, rijke landen, eindelijk de feiten onder ogen ziet? Maar onze Moeder, de Aarde, is nog altijd erg ziek en, nogmaals, het risico bestaat dat zij voor een groot aantal mensen onbewoonbaar wordt.

Bij het groeiend aantal mensen dat wordt getroffen door de natuurrampen die overal ter wereld toenemen, komt het feit dat volgens sommige wetenschappers de levensverwachting, die over de laatste tientallen jaren in de meeste landen met regelmaat was gestegen, begint af te nemen. Gelijktijdig zien wij dat het aantal gevallen van kanker toeneemt. Wij denken dat dit voornamelijk komt doordat de lucht die wij inademen, het water dat wij drinken en het voedsel dat wij opnemen, sterk verontreinigd zijn (nitraten, fosfaten, pesticiden, kleur- en

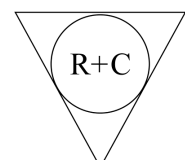
conserveringsmiddelen), wat onvermijdelijk leidt tot organische, cellulaire en zelfs genetische veranderingen. Dit alles in aanmerking genomen, met daarbij de groeiende consumptie van alcohol, tabak en andere drugs, is het nauwelijks verwonderlijk dat op de korte termijn de gezondheid van de mensen zoveel gevaar loopt.

Een ander, niet te verwaarlozen gevaar bedreigt mogelijk de gezondheid van veel mensen: het grote aantal elektromagnetische golven dat wordt uitgezonden door computers, mobiele telefoons en andere elektronische toepassingen. Het is nog te vroeg om de elektromagnetische vervuiling precies vast te stellen, maar sommige wetenschappers twijfelen er niet aan dat die vervuiling verantwoordelijk is voor uiteenlopende ziekten. Het gaat er niet om, het nut van deze apparaten aan te vechten. Er zou echter alles aan gedaan moeten worden om ervoor te zorgen dat het gebruik ervan niet tot diverse ziektebeelden leidt. Hier ligt de verantwoordelijkheid van degenen die ze produceren en verkopen. Daarnaast passen veel gebruikers de apparaten onverstandig toe, door er zoveel gebruik van te maken dat het mogelijk ten koste van hun gezondheid gaat. Gesteld wordt wel dat sinds de intrede van de mobiele telefoon het aantal hersentumoren is toegenomen, met name bij jongelui.

Een andere vorm van vervuiling ligt vooral op het metafysische vlak en wordt veroorzaakt door de negatieve gedachten die de mens in het leven roept, gevoed door gevoelens van haat, wrevel, rancune, intolerantie, boosheid, jaloezie, et cetera. Ook al is men zich daar niet van bewust, negatieve gedachten beïnvloeden in de eerste plaats degene die ze koestert of uitzendt zelf. Na verloop van tijd veroorzaken ze lichamelijke of psychologische problemen, die tot ernstige ziekten kunnen leiden. In de tweede plaats vergiftigen ze het collectieve onbewuste en doordringen het met negatieve trillingen die op hun beurt een verdere voedingsbodem zijn voor haat, wrevel, rancune, et cetera. Omgekeerd komt iedere positieve gedachte niet alleen de persoon ten goede die haar voortbrengt, maar ook het collectieve onbewuste van de mensheid. Dit is de reden dat de Rozekruisers zich al eeuwenlang wijden aan wat zij '*spirituele alchemie*' noemen.

Wie ziekte zegt, zegt geneeskunde! Hoewel we moeten erkennen dat de geneeskunde net als de chirurgie, grote vooruitgang heeft geboekt en op belangrijke wijze heeft bijgedragen aan het verbeteren van de gezondheid, heeft ze ook haar tekortkomingen. Zoals dat het geval is met de meeste terreinen waarop de mens actief is, speelt ook hier geld een rol. De grote medische en farmaceutische bedrijven leven bij de gratie van het feit dat er ziekte bestaat. Niet alle geneesmiddelen echter bieden de resultaten die deze bedrijven eraan toeschrijven. Sommige middelen waarvan bewezen is dat ze therapeutische eigenschappen bezitten, hebben soms desastreuze bijverschijnselen. Hetzelfde is waar voor de vele vaccins waarvan sommige, ondanks hun goede eigenschappen, een nadelige invloed hebben op het natuurlijke immuunsysteem van de mens.

Het is onze overtuiging dat de mens op geneeskundig gebied en ook op andere gebieden dicht bij de natuur moet blijven. Zodra hij zich daarvan

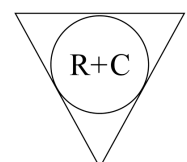

verwijderd, verbreekt hij zijn banden met de natuurwetten en staat hij zijn eigen welzijn in de weg. De mens heeft te lang geprobeerd de natuur te domineren, terwijl hij met haar zouden moeten samenwerken; hij is vergeten dat de intelligentie van de natuur oneindig veel groter is dan die van de mensheid en dat haar kracht nauwelijks beperkingen kent. Homo sapiens-sapiens, de naam die de geleerden aan onze soort hebben gegeven, en die letterlijk betekent *'de mens die weet, dat hij weet'* is, zo beschouwd, nog ver verwijderd van de essentiële wetenschap dat hij in alles schatplichtig is aan de natuur, en niets is zonder haar.

Voor ons is de aarde niet alleen de planeet waarop de mensen leven. Ze is ook het kader voor hun spirituele evolutie. Zoals de meest wijze denkers en filosofen al eeuwenlang in de hele wereld onderwijzen, heeft de ze zowel een aardse als een hemelse roeping. Wanneer de mensheid deze waarheid niet onderkent en overeenkomstig handelt, zullen materialisme en individualisme, die op dit moment de boventoon voeren, geleidelijk aan toenemen, met alle negatieve gevolgen van dien, voor haarzelf en voor de natuur. Meer dan ooit is er een sterke behoefte om de Mensheid, de Natuur en het Goddelijke – in hun onderlinge samenhang de basis van alle esoterische tradities – als zodanig opnieuw gestalte te geven. Zolang de mensheid dat niet doet, zullen de huidige problemen voortduren en zal ze niet de harmonie kunnen bereiken die haar rechtmatig erfdeel is.

De aarde is tevens een thuis voor een groot aantal dieren, wilde en gedomesticeerde. Ook zij bezitten een ziel, die voor de meest geëvolueerde onder hen individueel is, en collectief voor de minder geëvolueerde. Feitelijk zijn alle levende wezens belevendigd door de Universele Ziel. Elk wezen manifesteert deze Universele Ziel in meer of mindere mate, afhankelijk van zijn plaats in de levensketen en van zijn eigen organisme. Daarom bezitten zij niet alle hetzelfde niveau van intelligentie en gevoeligheid. In elk geval is er geen leegte of grens tussen de natuurrijken, want ze worden belevendigd door dezelfde levenskracht en zijn deel van hetzelfde kosmische, evolutionaire proces. In dit proces is het mensenrijk het meest gevorderde van alle, maar dit betekent niet, dat het rechten bezit op de andere rijken, integendeel, ten opzichte van die andere rijken heeft de mens vooral plichten.

*

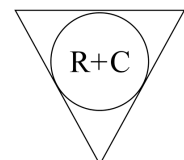

TER AFSLUITING

Dit zijn de denkbeelden die wij met u in deze *'Appellatio'* willen delen. Wij zijn ervan overtuigd, dat het dringend noodzakelijk is om individueel en collectief een spirituele, humanistische en milieuvriendelijke koers te kiezen. Maar aan de bescherming van natuur en milieu zouden wij de hoogste prioriteit geven. Wat heeft het op lange termijn voor zin een oplossing te vinden voor de sociale en economische problemen waarvoor de mensheid zich gesteld ziet, wanneer de aarde tegelijkertijd niet of nauwelijks bewoonbaar zou worden? Hier hebben de regeringen van de naties een immense verantwoordelijkheid, want zij hebben de macht om beslissingen te nemen en ook om ervoor te zorgen dat ze worden uitgevoerd. Wanneer de mensen hun belangstelling voor de bescherming van natuur en milieu kwijtraken en niets doen om de natuur veilig te stellen, zal de situatie alleen maar verergeren. De toekomstige generaties erven dan een planeet die niet meer dan een schaduw zal zijn van wat zij ooit was.

Een tweede prioriteit – waarbij we het risico nemen dat u zich daarover verbaast – zouden we aan humanisme geven en niet aan spiritualiteit. De mens, in het hart van het sociale leven en met respect voor de natuur, kan ons allen, zonder uitzondering, slechts welzijn en geluk brengen. Dit houdt in, dat wij in ieder mens een uitbreiding van onszelf zien, ongeacht de verschillen of zelfs tegenstellingen die er tussen ons bestaan. Dat zal niet gemakkelijk zijn, want ieder van ons heeft een ego, waardoor wij geneigd zijn tot individualisme, en voorrang geven aan onze eigen belangen, die van ons gezin of die van andere mensen met wie wij affiniteit hebben. Deze egoïstische houding is dan de onderliggende oorzaak van discriminatie, afscheiding, verdeeldheid, weerstand, uitsluiting en andere vormen van afwijzing tussen mensen. Daar tegenover staat het humanisme dat synoniem is aan tolerantie, delen, vrijgevigheid en empathie, dus broederlijkheid. Humanisme is gebaseerd op het denkbeeld dat alle mensen wereldburgers zijn.

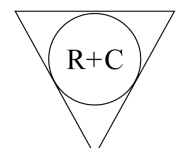
De noodzaak om voor de natuur en het milieu te zorgen, ligt nogal voor de hand, gezien de toestand waarin de planeet verkeert. Evenzeer kan ieder weldenkend en -voelend mens begrijpen waarom humanisme op zich goed is. Tegelijkertijd is er in beginsel geen objectieve grond om spiritueel te zijn, vooral omdat het onmogelijk is om het bestaan van de ziel en van God te bewijzen, ook niet in de zin zoals de Rozekruisers God zien. Hoewel spiritualiteit ons dus essentieel lijkt om gelukkig te zijn en ten volle het leven tot zijn recht te laten komen, begrijpen wij ook dat men dat anders kan zien. Voor ons is het een vanzelfsprekendheid dat het universum, de aarde en de mensheid niet bij toeval bestaan, maar deel uitmaken van een transcendent, zo niet goddelijk plan. Als zodanig is de mens deelnemer aan, en toeschouwer van de kosmische evolutie en bezit hij het vermogen de schepping te bestuderen en zich af te vragen wat de diepere betekenis is van het bestaan.

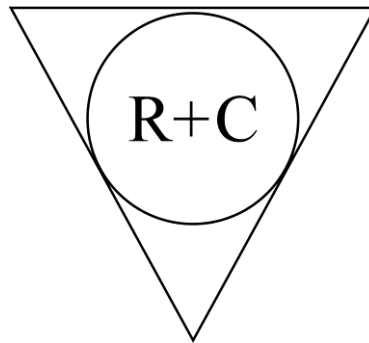
Antropologen menen, dat de *'moderne'* mensheid ongeveer tweehonderdduizend jaar geleden verscheen. Vergeleken bij een mensenleven lijkt dat oud, maar in termen van ontwikkelingscycli is de mensheid in haar puberteit en vertoont daar alle kenmerken van. Zij is namelijk op zoek naar haar identiteit, zoekt naar een doel in het leven, is zorgeloos en zelfs roekeloos, denkt dat ze onsterfelijk is en geeft zich over aan uitersten. Deze ontwikkelingsfase met al zijn moeilijkheden, beproevingen en mislukkingen, maar net zo goed met zijn genoegens, successen en hoop, is een noodzakelijke periode in de evolutie van de mensheid. Hierdoor kan zij opgroeien en volwassen worden, om zich tenslotte in materieel en spiritueel opzicht te verwezenlijken.

Tenslotte hopen wij meer dan ooit dat de mensheid een spiritualistische, humanistische, natuur- en milieuvriendelijke richting inslaat, zodat zij herboren wordt en plaatsmaakt voor een *'mensheid, die op alle niveaus geregenereerd zal zijn'*. De Rozekruisers van de 17e eeuw deden in de *'Fama Fraternitatis'* reeds een oproep voor een dergelijke vernieuwing. Afgewezen door het religieuze, politieke en economische conservatisme van die tijd, werd hun oproep slechts gehoord door vrije denkers. In het licht van de huidige situatie in de wereld, lijkt het ons nuttig en noodzakelijk om deze oproep te hernieuwen, in de hoop dat hij bij velen een gunstige weerklank vindt.

Zo moge het zijn!

Gezegeld 6 januari 2014

Rozekeisersjaar 3366

